

การวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในอำเภอเมืองเชียงใหม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังนี้ ประการแรกเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ประการที่สองเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่มีต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม และประการที่สาม เพื่อศึกษาปัญหาต่าง ๆ ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการทดสอบสมมติฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการที่ให้สัมภาษณ์ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์ ประเภทของผู้ประกอบการ และประเภทของการประกอบกิจการ

ส่วนที่ 2 สมมติฐานข้อที่ 1

H_1 ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจ ในด้านต่อไปนี้

1. หลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. กฎหมายและระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ 3 สมมติฐานข้อที่ 2

H_1 ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจใน ภาษีมูลค่าเพิ่ม เกือบกับ

1. ผู้หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. การจัดทำรายงานและ เอกสารหลักฐาน
3. การจดทะเบียน และการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม
4. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วนที่ 4 สมมติฐานข้อที่ 3

H_1 ปัญหาสำคัญที่สุดของผู้ประกอบการในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี จากในกรณีปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี
2. ปัญหาการจดทะเบียนและการกรอกแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. ปัญหาการยื่นแบบเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

สรุพบก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	22	22.0
หญิง	78	78.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ข้อมูลจำนวน 100 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 78.0 และเป็นเพศชายร้อยละ 22.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	16.0
ปริญญาตรี	81	81.0
สูงกว่าปริญญาตรี	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ข้อมูลมีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 81.0 มากกว่าระดับอื่น รองลงมา มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 16.0 สำหรับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	4	4.0
ผู้จัดการ	14	14.0
สมทบบัญชีหรือพนักงาน	82	82.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ข้อมูล มีตำแหน่งสมทบบัญชีหรือพนักงาน ร้อยละ 82 มากกว่าตำแหน่งอื่น รองลงมา มีตำแหน่งผู้จัดการ ร้อยละ 14 และมีตำแหน่งเจ้าของกิจการ ร้อยละ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทผู้ประกอบการ

ประเภทผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
บริษัท จำกัด	47	47.0
ห้างหุ้นส่วน จำกัด	50	50.0
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	3	3.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล ได้แก่ ประเภทห้างหุ้นส่วน จำกัด ร้อยละ 50.0 มากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ส่วนประเภทบริษัท จำกัด ร้อยละ 47.0 และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทการประกอบกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งออก	10	10.0
ขายส่งหรือขายปลีก	50	50.0
ให้บริการ	40	40.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลเป็นกิจการขายส่งหรือขายปลีก ร้อยละ 50.0 กิจการให้บริการ ร้อยละ 40.0 และกิจการส่งออก ร้อยละ 10.0

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

H_1 ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจ

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจในด้านหลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ในด้านหลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.0937	.5469	1.9709*
ภายในกลุ่ม	97	26.9138	.2775	
รวม	99	28.0075		

** $p.1449 > 0.05$

จากตารางที่ 6 ค่า F ที่คำนวณได้เท่ากับ 1.9709 เปรียบเทียบกับ F_{α} ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 $df. = 2$ p มีค่าเท่ากับ .1449

แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างแต่ละกลุ่ม มีทัศนคติต่อหลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่มโดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่ในรายละเอียดบางกรณีแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน เกี่ยวกับทัศนคติของ
ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ในด้านหลักการและประโยชน์ของภาษี
มูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน	3.80	.4216	3.56	.6115	3.62	.5856	3.61	.5842	เห็นด้วย
2. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีความชัดเจนและแน่นอนง่ายต่อการ คำนวณภาษี	3.70	.4830	3.22	.7365	3.32	.6558	3.31	.6919	ไม่แน่ใจ
3. ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ความเป็นธรรมในการเสียภาษี	3.80	.4216	3.54	.7060	3.60	.7089	3.59	.6831	เห็นด้วย
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการส่งออก	3.90	.3162	3.26	.6642	3.35	.6222	3.36	.6439	ไม่แน่ใจ
5. ภาษีมูลค่าเพิ่มเอื้ออำนวยต่อการลงทุน	3.60	.5164	3.22	.6788	3.30	.6485	3.29	.6559	ไม่แน่ใจ
6. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี	4.10	.7379	3.86	.3505	3.90	.3038	3.90	.3892	เห็นด้วย
7. ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพในการ จัดเก็บภาษี ซึ่งในระยะยาวจะจัดเก็บภาษีสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.80	.4216	3.62	.6024	3.60	.5905	3.63	.5801	เห็นด้วย
8. ภาษีมูลค่าเพิ่มทำให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำบัญชีและ เอกสารที่ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	4.00	.0000	3.78	.4185	3.75	.4385	3.79	.4094	เห็นด้วย
9. ผู้ประกอบการได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้เกิน ในปัจจุบันได้รวดเร็วขึ้น	3.50	.9718	3.28	.7926	3.35	.6222	3.33	.7115	ไม่แน่ใจ
10. กรมสรรพากรนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้า เหมาะสมแล้ว	4.30	.6749	3.54	.6764	3.60	.6325	3.64	.6893	เห็นด้วย
รวม	3.85	.4353	3.48	.5472	3.54	.5194	3.54	.5319	เห็นด้วย

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่ม มี
ทัศนคติในด้านหลักการและประโยชน์ของภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยรวมในระดับเห็นด้วย ในเรื่อง
ที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน มีความเป็นธรรม ป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี
มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีซึ่งในระยะยาวจะเก็บภาษีสมบูรณ์ยิ่งขึ้นทำให้ผู้ประกอบการ
ต้องจัดทำบัญชีเอกสารที่ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และการนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทนภาษีการค้า
เหมาะสมแล้ว นอกนั้นมีทัศนคติโดยรวมในระดับไม่แน่ใจ ในเรื่องเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม
มีความชัดเจนแน่นอนง่ายต่อการคำนวณภาษี เอื้ออำนวยต่อการส่งออก การลงทุน และ
ได้รับคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระไว้เกินในปัจจุบันได้รวดเร็วขึ้น

การทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีทัศนคติต่อ
ภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจ ในด้านกฎหมายและระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ในด้านกฎหมาย
และระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่ม

แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	.1980	.0990	.5542*
ภายในกลุ่ม	97	17.3320	.1787	
รวม	99	17.5300		

** p.5763 > 0.05

จากตารางที่ 8 ค่า F ที่คำนวณได้เท่ากับ .5542 เปรียบเทียบ ณ ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 df. = 2 p มีค่าเท่ากับ .5763

แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างแต่ละกลุ่ม มีทัศนคติต่อกฎหมายและ
ระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่มโดยรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่ใน
รายละเอียดบางกรณีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ประกอบกรกลุ่มธุรกิจตัวอย่างในด้านกฎหมายและระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 600,000 บาทต่อปีได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.20	.7888	3.64	.5980	3.67	.5723	3.61	.6178	เห็นด้วย
2. ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 600,000 บาทแต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี สามารถเลือกเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเหมา 1.5% รายรับก่อนหักรายจ่าย	3.30	.8233	3.56	.6440	3.70	.5639	3.59	.6371	เห็นด้วย
3. ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1,200,000 บาทต่อปี ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% โดยนำภาษีขาย-ภาษีซื้อ	3.60	.6992	2.69	.8320	2.92	.8590	3.01	.8468	ไม่เห็นใจ
4. อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มในปัจจุบัน 7% เหมาะสมแล้ว	3.50	.9661	3.00	.8081	2.65	.8638	2.91	.8704	ไม่เห็นใจ
5. รายงานภาษีขายต้องทำให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น	3.20	1.4944	3.08	.8533	3.00	.8473	3.06	.9417	ไม่เห็นใจ
6. รายงานภาษีซื้อต้องทำให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับใบกำกับภาษี	3.10	.9944	3.06	.7931	2.87	.6071	2.99	.7453	ไม่เห็นใจ
7. รายงานสินค้าและวัตถุดิบต้องทำให้แล้วเสร็จภายใน 3 วันทำการนับแต่วันที่ได้มาหรือจำหน่ายซึ่งสินค้าและวัตถุดิบ	2.90	.9944	2.76	.8221	3.00	.8000	2.87	.6614	ไม่เห็นใจ
8. การเสียภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีเข้าซื้อชำระเงินค่างวดที่เหลือให้ทั้งหมดก่อนถึงกำหนด เพื่อบอกเลิกสัญญาเข้าซื้อให้ใช้ราคาค่างวดทั้งหมดที่เหลือก่อนหักส่วนลดค่าดอกเบี้ย เป็นฐานในการคิดเงินภาษี	2.30	.9487	2.18	.9409	2.47	.8469	2.31	.9067	ไม่เห็นด้วย
9. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยขอเครดิตยกไปใช้เดือนถัดไปเมื่อตรวจพบข้อผิดพลาดว่าชำระภาษีไม่ถูกต้องจะต้องเสียเงินเพิ่มด้วยทั้งที่ยังไม่ได้รับเงินภาษีคืน	2.10	.8756	1.98	.8449	2.07	.8590	2.03	.8463	ไม่เห็นด้วย
10. ผู้ประกอบการต้องจัดทำรายงานต่างๆ เป็นรายงานประกอบการและต้องเก็บไว้ที่สถานประกอบการแห่งนั้น ๆ เป็นเวลา 5 ปี	3.60	.6992	3.12	.8241	3.50	.6405	3.32	.7638	ไม่เห็นใจ
รวม	3.08	.5473	2.93	.4502	2.98	.3473	2.97	.4208	ไม่เห็นใจ

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่มมีทัศนคติในด้านกฎหมายและระเบียบของภาษีมูลค่าเพิ่มโดยรวมในระดับเห็นด้วย เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 600,000 บาทต่อปี และที่มีรายรับเกิน 600,000 บาทแต่ไม่เกิน 1,200,000 บาทต่อปี มีสิทธิเลือกเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเหมาร้อยละ 1.5 ได้ และมีทัศนคติโดยรวมในระดับไม่เห็นด้วย เกี่ยวกับผู้เข้าซื้อชำระเงินค่างวดที่เหลือให้ทั้งหมดก่อนถึงกำหนด เพื่อบอกเลิกสัญญาเข้าซื้อให้ใช้ราคาค่างวดทั้งหมดที่เหลือก่อนหักส่วนลดค่าดอกเบี้ย เป็นฐานในการคิดเงินภาษี และการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มโดยขอเครดิตยกไปใช้เดือนถัดไปเมื่อตรวจพบข้อผิดพลาดว่าชำระภาษีไม่ถูกต้องจะต้องเสียเงินเพิ่มด้วยทั้งที่ยังไม่ได้รับเงินภาษีคืน นอกนั้นมีทัศนคติโดยรวมในระดับไม่เห็นใจ เกี่ยวกับผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1,200,000 บาทต่อปีจะต้องเสียภาษีโดยนำภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ เกี่ยวกับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บในปัจจุบันร้อยละ 7 และเกี่ยวกับรายงานต่างๆที่ต้องทำและจัดเก็บ

การทดสอบสมมติฐาน ทว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีทัศนคติต่อ
ภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างกันตามกลุ่มธุรกิจ ในด้านอื่น ๆ

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง
ในด้านอื่น ๆ

แหล่งความแปรปรวน	df.	SS.	MS.	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.3362	.6681	5.9217*
ภายในกลุ่ม	97	10.9438	.1128	
รวม	99	12.2800		

** p.0037 < 0.05

จากตารางที่ 10 ค่า F ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.9217 เปรียบเทียบ ณ ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 df. = 2 p มีค่าเท่ากับ .0037

แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง มีทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม ในด้านอื่น ๆ
เกี่ยวกับการแจกรางวัลใบกำกับภาษีฯ การจัดอบรมสัมมนาการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
การตรวจสอบกิจการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดมากกว่าที่ขอคืนเป็นเครดิต การสุ่ม
สอบยื่นใบกำกับภาษี และการซื้อขายใบกำกับภาษี โดยรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเกี่ยวกับทัศนคติต่อภาษีมูลค่าเพิ่มในด้านอื่น ๆ ของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ความเห็นด้านอื่น ๆ ค่าภาษีมูลค่าเพิ่ม	ส่งออก		ชายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. กรมสรรพากรจรรยาบรรณเกี่ยวกับภาษี พาโซคในรายการมาตามนัด	4.60	.6992	3.82	.6606	3.87	.6071	3.92	.6769	เห็นด้วย
2. กรมสรรพากรจัดอบรมสัมมนาเผยแพร่ ความรู้ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้ ผู้ประกอบการเป็นระยะ ตามความเหมาะสม	4.70	.4830	4.16	.6503	4.17	.6360	4.22	.6448	เห็นด้วย
3. กรมสรรพากรควรเน้นการตรวจสอบ กิจการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสด มากกว่าการขอคืนเป็นเครดิตยกไปใช้ เดือนถัดไป	2.30	.4830	3.68	.8908	2.80	.7910	3.19	.9608	ไม่แน่ใจ
4. การสัมผัสสนับในกับภาษีระหว่างผู้ชาย และผู้ซื้อเป็นมาตรการที่ใช้ได้ผลในการ ป้องกันการออกใบกำกับภาษีปลอม	4.60	.6992	3.78	.4185	3.62	.4903	3.60	.5505	เห็นด้วย
5. ความความคิดเห็นของท่าน การประกอบ กิจการในปัจจุบันมีการซื้อขายใบกำกับ ภาษีเพื่อนำมาใช้เครดิตภาษีซื้อกันอยู่	3.30	.4830	3.12	.3283	3.20	.4051	3.17	.3775	ไม่แน่ใจ
รวม	3.90	.2539	3.71	.3837	3.53	.2842	3.66	.3522	เห็นด้วย

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติแตกต่างกัน โดยกลุ่มธุรกิจส่งออกมีทัศนคติในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนกลุ่มธุรกิจชายส่งหรือชายปลีก และกลุ่มธุรกิจให้บริการมีทัศนคติในระดับเห็นด้วย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมสรรพากรจรรยาบรรณเกี่ยวกับภาษีพาโซคในรายการมาตามนัด การจัดอบรมสัมมนาเผยแพร่ความรู้ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้ประกอบการและการสัมผัสสนับในกับภาษีระหว่างผู้ชายและผู้ซื้อเป็นมาตรการที่ใช้ได้ผลในการป้องกันการออกใบกำกับภาษีปลอม นอกนั้นมีทัศนคติในระดับไม่แน่ใจ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมสรรพากรควรเน้นการตรวจสอบกิจการที่ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเงินสดมากกว่าขอคืนเป็นเครดิตยกไปใช้ในเดือนถัดไป และไม่แน่ใจว่าการประกอบกิจการในปัจจุบันมีการซื้อขายใบกำกับภาษีเพื่อนำมาใช้เครดิตภาษีซื้อกันอยู่

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจในภาษีมูลค่าเพิ่ม เกี่ยวกับผู้หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง เกี่ยวกับความรู้ด้านผู้หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. การขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 600,000 บาทต่อปี ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	7	70.0	48	96.0	38	95.0	93	93.0
2. ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกิน 1,200,000 บาทต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตรา 7% สำหรับผู้ส่งออกเสียในอัตรา 0% และคำนวณภาษีโดยนำภาษีขาออกหักภาษีขาเข้าถ้าภาษีขาเข้ามากกว่าภาษีขาออกให้ลบแบบชำระภาษีแต่ถ้าภาษีขาเข้ามากกว่าภาษีขาออกให้ลบแบบลดคืนภาษี	10	100.0	49	98.0	39	97.5	98	98.0
3. ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บจากการขายสินค้าหรือให้บริการไม่ว่าจะเป็นชิ้นคองๆ ใดในทางธุรกิจโดยไม่รวมการขายสินค้าหรือให้บริการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม	9	90.0	49	90.0	39	97.5	97	97.0
4. การขายสินค้าต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อมีการส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ เว้นแต่มีการโอนกรรมสิทธิ์สินค้าหรือได้รับชำระราคาสินค้าหรือได้ออกใบกำกับภาษีให้ผู้ซื้อก่อนมีการส่งมอบสินค้าก็จะต้องเสียภาษีตามวันที่เกิดกรณีดังกล่าวขึ้นก่อนด้วย	7	70.0	48	96.0	34	85.0	89	89.0
5. การให้บริการต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อได้รับชำระค่าบริการวันแต่มีการออกใบกำกับภาษีให้ลูกค้าก่อนได้รับชำระค่าบริการก็จะต้องเสียภาษีตามวันที่ได้ออกใบกำกับภาษีไปก่อนด้วย	8	80.0	44	88.0	39	97.5	91	91.0
6. การให้เช่าซื้อต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามงวดที่ถึงกำหนดชำระราคาในแต่ละงวด เว้นแต่ได้รับชำระราคาสินค้าหรือได้ออกใบกำกับภาษีให้ลูกค้าก่อนที่ถึงกำหนดชำระราคาในแต่ละงวด ก็จะต้องเสียภาษีตามวันที่เกิดกรณี ดังกล่าวขึ้นก่อนด้วย	6	60.0	38	76.0	29	72.5	73	73.0
7. การส่งออกต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อชำระอากรขาออกหรือวันที่มีการออกใบขนขาออก	10	100.0	30	60.0	24	60.0	64	64.0

$$p^* 0.001 < 0.05$$

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่มที่ให้คำตอบว่ามีความรู้เกี่ยวกับผู้หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และนำมาทดสอบด้วยสถิติ Binomial Test ได้ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.001 แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจด้านผู้หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจในภาษีมูลค่าเพิ่ม เกี่ยวกับด้านการจัดทำรายงานและเอกสาร ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง เกี่ยวกับความรู้ด้านการจัดทำรายงานและเอกสาร

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขนส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. รายงานที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน 7% หรือ 0% ต้องจัดทำมี 3 ชนิด คือ รายงานภาษีขาย รายงานภาษีซื้อ รายงานสินค้าและวัตถุดิบ	10	100.0	50	100.0	39	97.5	99	99.0
2. รายงานแต่ละชนิดต้องลงรายการภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ได้มาหรือจำหน่ายออกไป ซึ่งสินค้าหรือบริการนั้น	9	90.0	49	98.0	37	92.5	95	95.0
3. รายงานและเอกสารต้องจัดทำเป็นรายงานประกอบการ ยื่นเก็บไว้ ณ สถานประกอบการ แห่งนั้น ๆ เป็นเวลา 5 ปี	9	90.0	46	92.0	38	95.0	93	93.0
4. ใบกำกับภาษี (Tax Invoice) เป็นหลักฐานแสดงจำนวนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มได้เรียกเก็บ มีทั้งใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป และใบกำกับภาษีอย่างรวมทั้งใบเพิ่มหนี้ใบลดหนี้ ซึ่งถือเป็นใบกำกับภาษีด้วย	10	100.0	50	100.0	38	95.0	98	98.0
5. ใบกำกับภาษีจะนำมาหักเป็นภาษีซื้อได้นั้น ต้องเป็นใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปฉบับจริง ถ้าเป็นสำเนาต้องมีคำว่าเอกสารออกเป็นชุด และไม่ต้องห้ามให้หักเป็นภาษีซื้อได้ตามกฎหมาย	10	100.0	50	100.0	39	97.5	99	99.0
6. วิธีการออกใบแทนใบกำกับภาษีให้ผู้ขายสินค้าหรือให้บริการสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิมและบันทึกข้อความลงไปที่ทราบว่าเป็นใบแทน	7	70.0	33	66.0	20	50.0	60	60.0
7. วิธีการยกเลิกใบกำกับภาษีต้องนำคั่นฉบับมาตัดขากเล็กและเก็บไว้กับสำเนา และออกฉบับใหม่ให้โดยวัน-เดือน-ปี ที่ออกต้องตรงกับใบเก่า	10	100.0	43	86.0	35	87.5	88	88.0

$$p^* 0.001 < 0.05$$

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่มที่ให้

คำตอบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำรายงานและเอกสาร และนำมาทดสอบด้วยสถิติ Binomial Test ได้ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.001 แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดทำรายงานและเอกสารหลักฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจในภาษีมูลค่าเพิ่ม เกี่ยวกับการจดทะเบียน และการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง เกี่ยวกับความรู้ด้านการจดทะเบียนและการยื่นแบบเสียภาษี

ความรู้ด้าน การจดทะเบียนและการยื่นเสียภาษี	ส่งออก		ชายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. การยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่	10	100.0	48	96.0	40	100.0	98	98.0
2. การยื่นแบบเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ในแต่ละเดือนภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป	10	100.0	49	98.0	40	100.0	99	99.0
3. การยื่นแบบเสียภาษีมูลค่าเพิ่มใช้แบบ ภ.พ.30 โดยให้ยื่นเป็นรายสถานประกอบการ จะยื่นแบบรวมกันก็ต้องยื่นคำขอ และได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบรวมกันได้ก่อน	9	90.0	47	94.0	37	92.5	93	93.0

$$p^* 0.001 < 0.05$$

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่มที่ให้คำตอบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการจดทะเบียนและการยื่นแบบเสียภาษี และนำมาทดสอบด้วยสถิติ Binomial Test ได้ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.001 แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่างโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจด้านการจดทะเบียนและการยื่นแบบเสียภาษี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

การทดสอบสมมติฐาน ทว่า ผู้ประกอบการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มีความรู้ความเข้าใจในภาษีมูลค่าเพิ่ม เกี่ยวกับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง เกี่ยวกับความรู้ด้านการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม	
	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	n	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระเกิน ผู้ประกอบการมีสิทธิ์เลือกขอคืนเป็นเงินสด หรือขอคืนเป็นเครดิตนำไปใช้หักเดือนถัดไปโดยยื่นด้วยแบบ ภ.พ.30 ซึ่งใช้ยื่นปกติในแต่ละเดือน สำหรับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีอื่นนอกจากนี้ให้ขอคืนได้โดยใช้แบบ ค.10	10	100.0	50	100.0	38	95.0	98	98.0
2. ใบกำกับภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษี เพราะมีเหตุจำเป็นซึ่งเกิดขึ้นตามประเพณีทางการค้า หรือมีเหตุผลวิสัย หรือมีหลักฐานว่าได้รับใบกำกับภาษีในเดือนภาษีอื่นที่ไม่ใช่เดือนภาษีที่ระบุไว้ในใบกำกับภาษี ให้ผู้ประกอบการมีสิทธิ์นำภาษีซื้อดังกล่าวไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนที่ได้รับเอกสารใบกำกับภาษีซื้อมาได้	9	90.0	45	90.0	36	90.0	90	90.0
3. ใบกำกับภาษีที่ได้รับมาแต่ลืมนำมาใช้หักเป็นภาษีซื้อในเดือนที่ได้รับ ให้ขอคืนภาษีซื้อได้โดยกรณอื่นแบบ ภ.พ.30 เพิ่มเติมสำหรับเดือนเก่าที่ลืม โดยระบุว่า ยอดซื้อแจ้งไว้ขาด	8	80.0	31	62.0	26	65.0	65	65.0

$$p^*0.002 < 0.05$$

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มธุรกิจตัวอย่างทุกกลุ่มที่ให้คำตอบว่ามีความรู้เกี่ยวกับการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และนำมาทดสอบด้วยสถิติ Binomial Test ได้ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้เท่ากับ 0.002 แสดงว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจด้านการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

การทดสอบสมมติฐานที่ว่า ปัญหาสำคัญที่สุดของผู้ประกอบการในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบปัญหาในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละด้านของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

ปัญหา ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	ผู้ประกอบการ		ส่งออก		ขายส่ง-ขายปลีก		ให้บริการ		รวม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี	4.11	.0000	3.86	.3417	3.89	.2742	3.89*	.3038		
2. ปัญหาการจดทะเบียนและการกรอกแบบเสียภาษี	1.65	.3000	1.46	.2647	1.53	.2895	1.50	.2766		
3. ปัญหาการยื่นแบบและการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สรรพากร	2.98	.4849	2.98	.3610	2.87	.4829	2.94	.4250		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ทุกกลุ่มของตัวอย่าง มีปัญหาในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับใบกำกับภาษี โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.8968 ซึ่งอยู่ในระดับปัญหามาก ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ในด้านปัญหาเกี่ยวกับ
ใบกำกับภาษีของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง

ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การเขียนใบกำกับภาษีผิด ต่อไปภายหลัง จะไม่สามารถแก้ไขโดยการรีดค่าและยื่นคำร้องกำกับได้ต้องทำการยกเลิกฉบับที่เขียนผิดและออกฉบับใหม่แทนเท่านั้น	4.60	.6992	4.64	.5980	4.62	.6279	4.63	.6139	ปัญหามากที่สุด
2. ใบกำกับภาษีที่ได้ออกมาแล้ว นำไปหักในการคำนวณภาษีของยื่นแบบ ภ.พ.30 เพิ่มเติมในเดือนที่ลืมจึงเป็นการยื่นภาษียื่นแบบหลายครั้ง	4.50	.7071	4.62	.6354	4.60	.6718	4.60	.6513	ปัญหามากที่สุด
3. การออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป แต่ผู้ซื้อไม่ยอมบอกรหัสและที่อยู่	4.00	.0000	3.60	.8571	3.60	.8102	3.61	.8213	ปัญหามาก
4. ผู้ขายสินค้าไม่ยอมออกใบกำกับภาษีให้ ถ้าผู้ซื้อต้องการใบกำกับภาษีจะต้องจ่ายอีกราคาหนึ่งที่สูงขึ้นโดยคิดภาษีมูลค่าเพิ่มอีก 7%	3.60	.6992	3.56	.6115	3.57	.6360	3.57	.6237	ปัญหามาก
5. ผู้ขายสินค้าไม่ยอมส่งมอบใบกำกับภาษีให้ ถ้าผู้ซื้อยังไม่ชำระเงินค่าสินค้า	4.50	.7071	4.60	.6389	4.57	.6751	4.58	.6541	ปัญหามากที่สุด
6. การออกใบกำกับภาษีพิเศษต่าง ๆ ทำให้การคำนวณภาษีมักจะผิดพลาดในการบัญชี	3.50	.7071	3.58	.6091	3.65	.6030	3.60	.6030	ปัญหามาก
7. การออกใบกำกับภาษีให้ส่วนราชการที่มั่วหรือสินค้าไม่ยอมให้ลงวันที่ในใบกำกับภาษี	3.00	1.0000	3.33	.6399	2.90	.7006	3.03	1.6372	ปัญหาปานกลาง
8. การเสียเวลาในการออกใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปให้ผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการในแต่ละครั้งเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยถ้าผู้ประสงค์ซื้อใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปแบบที่ต้องออกให้ใหม่ตามกฎหมาย	3.00	.0000	3.21	.6524	2.87	.7398	3.06	.6947	ปัญหาปานกลาง
9. ผู้ขายไม่ยอมออกใบแบบใบกำกับภาษีให้เพราะค่าซากในการค้นหาสำเนาใบกำกับภาษี	3.70	.4830	3.62	.4903	3.65	.4830	3.64	.4824	ปัญหามาก
รวม	4.11	.0000	3.86	.3417	3.89	.2742	3.89	.3038	ปัญหามาก

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ทุกกลุ่มให้ความสำคัญในระดับปัญหามากที่สุด ในเรื่องเกี่ยวกับการเขียนใบกำกับภาษีผิด การลืมนำใบกำกับภาษีไปหักในการคำนวณภาษี และผู้ขายไม่ยอมส่งมอบใบกำกับภาษีให้ถ้าผู้ซื้อยังไม่ชำระเงินค่าสินค้า

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ในด้านปัญหาการ
จดทะเบียนและการกรอกแบบเสียภาษีของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง

ปัญหาการ จดทะเบียนและการกรอกแบบเสียภาษี	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. การขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม	1.20	.4216	1.24	.4314	1.27	.4522	1.25	.4352	ไม่มีปัญหา
2. การขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่ม	1.25	.5000	1.21	.4200	1.31	.4776	1.25	.4396	ไม่มีปัญหา
3. การขออนุมัติยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมกัน	1.16	.4082	1.13	.3513	1.12	.3416	1.13	.3471	ไม่มีปัญหา
4. การกรอกแบบแสดงรายการเพื่อ เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม(ภ.พ. 30)	2.10	.5676	2.06	.5115	2.17	.5006	2.11	.5104	ปัญหาน้อย
5. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีอื่น ๆ ด้วยแบบ ค.10	1.80	.6325	1.60	.6061	1.57	.5943	1.61	.6013	ปัญหาน้อย
รวม	1.65	.3000	1.46	.2647	1.57	.2895	1.50	.2766	ปัญหาน้อย

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ทุกกลุ่ม
มีปัญหาน้อย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกรอกแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ
ภ.พ. 30) และการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยแบบ ค.10 และไม่มีปัญหา ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับการขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การขอแจ้งเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การ
ขออนุมัติยื่นแบบภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน ในด้านปัญหาการรับแบบ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่สรรพากรของผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง

ปัญหาการ รับแบบและการปฏิบัติของ เจ้าหน้าที่สรรพากร	ส่งออก		ขายส่ง-ปลีก		ให้บริการ		รวม		ความเห็น
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1. ความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่สรรพากรในการรับแบบเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.30	.6749	3.34	.5573	3.12	.5633	3.25	.5752	ปัญหาปานกลาง
2. สถานที่จอร์คนในการติดต่อเกี่ยวกับภาษีอากรกับหน่วยงานสรรพากร	2.30	.8233	2.36	.7494	2.25	.6699	2.31	.7205	ปัญหาน้อย
3. การให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของเจ้าหน้าที่สรรพากร	3.30	.6749	3.24	.5555	3.07	.5256	3.18	.5574	ปัญหาปานกลาง
4. ค่าชุดกริชฯ มารยาทของเจ้าหน้าที่สรรพากรที่มีผู้ประกอบการที่มติดติดต่อ	2.40	.8433	2.46	.7616	2.37	.7048	2.42	.7410	ปัญหาน้อย
5. ความยากง่ายในการโทรศัพท์เข้ามาติดต่อเกี่ยวกับภาษีอากรกับหน่วยงานสรรพากร	3.60	.9661	3.52	.8628	3.55	.8149	3.54	.8459	ปัญหามาก
รวม	2.98	.4849	2.98	.3610	2.87	.4829	2.94	.4250	ปัญหาปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจตัวอย่าง ทุกกลุ่มให้ความสำคัญในระดับ มีปัญหามาก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการโทรศัพท์เข้ามาติดต่อ เกี่ยวกับภาษีอากรกับหน่วยงานสรรพากร และ มีปัญห่าปานกลาง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่สรรพากรในการรับแบบเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม การให้บริการหรืออำนวยความสะดวกในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของเจ้าหน้าที่สรรพากร